

Lida

Mihai Eminescu

Marea-i tristă-n vântul serei.
Pe ruini ce se deșir
Lida vede icoana mării
Și pe față-i plâng gândiri.

Blonda Lid-amor gândește.
Marea vede chipu-i pal
Și-n adâncu-i zugrăvește
Prin ruini un ideal.

Un pescar pe țărmuri trece
Și din placa de argint
Vede zâna tristă, rece
Prin risipe rătăcind.

Peste-un an în nopți de vară
Vezi pe luciul vagabond
Cu pescaru-n luntre zboară
Al ruinei geniu blond.